

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/251/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615200906
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615200906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobcu V. F., W.. XX.X.XXXX, F. N.E., R.. S. XXXX/XXA, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, proti žalovanému T., s.r.o. so sídlom v F., T. 25, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 4C 32/2015-32 zo 16.3.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 72,92 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť JUDr. Monike Marjanovič, advokátke, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.9.2012 je neplatná, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič náhradu trov konania v celkovej výške 482,89 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a povinnosť zaplatiť štátu na účet okresného súdu súdny poplatok 99,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vec právne posúdil v súlade so zásadami ochrany práv spotrebiteľa podľa ustanovení § 52 a nasl., § 551 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3 ods. 2 a 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 80 O.s.p. a žalobou uplatnený nárok súd považoval za opodstatnený poukazujúc na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver, že v danom prípade žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení tým, že žalovaný reálne realizoval zabezpečovací prostriedok, čím dochádza a môže aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu, t.j. akéhokoľvek rozhodnutia súdu k zásahu do majetkovej sféry žalobcu, pričom jeho zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu a vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu a žalovaný sa môže na jeho úkor takto bezdôvodne obohacovať, a zmeny tohto stavu sa žalobca iným spôsobom ako žalobou na súde domôcť nemôže. Dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka v deň podpisu zmluvy o úvere 21.9.2012 a obsiahnutá na osobitnej listine, je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa tým, že ako zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že uvedené nároky si dodávateľ uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a dovoľuje obísť dôležitý prvok únieového práva, a to ex offo súdnu kontrolu prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, a z uvedeného dôvodu súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil ako neprijateľnú, a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení § 53 a

nasl. Občianskeho zákonníka, a preto žalobe ako dôvodnej vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu žalobcovi, ktorá mal v konaní plný úspech. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobcu: odmeny za tri úkony právnej služby po 64,53 € za každý úkon, náhrady hotových výdavkov 3 x 8,39 €, náhrady cestovných výdavkov vo výške 40,43 €, náhrady za stratu času vo výške 83,88 € a náhrady trov predbežného opatrenia vo výške 139,82 € podľa § 11 ods. 1, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platom znení, celkom náhradu trov konania priznal žalobcovi vo výške 482,89 € a uložil žalovanému povinnosť prisúdenú náhradu trov konania zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič v súlade s ust. § 149 O.s.p., v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní od platenia súdnych poplatkov oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu súdny poplatok 99,50 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. K dohode o zrážkach zo mzdy uviedol, že inštitút zrážok zo mzdy upravuje § 551 Občianskeho zákonníka a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Možnosť zabezpečenie záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Pochybovanie o opodstatnenosti tohto inštitútu je preto podľa žalovaného neprípustné. Žalovaný v žiadnom prípade nesúhlasí s tvrdením súdu, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená dňa 21.9.2012 je neplatná. Mal za to, že súd sa nemôže opierať o ustanovenia Smernice a vychádzať z nich pri svojom rozhodovaní o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko Smernica má priamu účinnosť vo vzťahu jednotlivec vs. štát, t.j. horizontálnu pôsobnosť, a nie vertikálnu, čiže vo vzťahu jednotlivec vs. jednotlivec nepôsobí priamo. Opätovne dal do pozornosti súdu, že dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje uspokojenie svojej pohľadávky. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá má spotrebiteľský alebo iný charakter, nie je vylúčená. Dohoda predstavuje samostatný dokument a je v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Z rozsudku nie je zrejmé, že by žalobca preukázal, že nebol o následkoch uzavretia tejto dohody osobitne poučený. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa, pričom tieto zrážky sa nevykonávajú vo výške, ktorá by odporovala ustanoveniu § 551 Občianskeho zákonníka. Žalovaný zdôraznil, že už len zo samotného názvu tohto zabezpečovacieho prostriedku je viac než zrejmé, že ide o právny úkon, ktorého základ tvorí konsenzus dvoch strán, a ten je v danej dohode vyjadrený podpisom zmluvných strán, čím došlo k vyjadreniu súhlasu s obsahom dohody. Podstatou dohody je zabezpečiť pohľadávku veriteľa tak, aby jeho právna istota a záujmy boli v plnom rozsahu v zmysle platných právnych predpisov zachované. Táto dohoda je teda zmluvou, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na určitom druhu zabezpečenia, ktorá povinnú stranu motivuje k dodržiavaniu platobnej disciplíny. Na to, aby si žalovaný mohol uplatniť svoje práva z nej vyplývajúce, stačí, aby došlo k takej skutočnosti, ktorá ho oprávňuje obrátiť sa na zamestnávateľa, ktorý je povinný dohodnuté zrážky vykonať. Povinnosť plniť žalovanému ukladá priamo zmluva o úvere, resp. VPPÚ, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. VPPÚ obsahuje dohodu zmluvných strán, podľa ktorej súčasne so zmluvou o úvere uzatvárajú aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď dochádza k splatnosti celého dlhu. Žalobca ako dlžník súhlasil s tým, že zamestnávateľ bude vykonávať zrážky v dohodnutej výške až do výšky aktuálnej pohľadávky. Žalovaný poukazuje na to, že výška dlhu nie je autoritatívne určená, ale vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, ktorá je platná a nikdy za neplatnú vyhlásená nebola. Na základe vyššie uvedeného má za to, že dojednanie predmetnej dohody je platné a rázne odmieta, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o úvere č. 704501217 sú neprijateľné, nakoľko zmluva bola uzavretá s odbornou starostlivosťou s prihliadnutím na dobu, výšku úveru, príjem spotrebiteľa a účel poskytnutého úveru, a oboznámil žalobcu s jej jednotlivými ustanoveniami. Bol toho

názoru, že žalobca nemá ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení a citoval ust. § 80 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný sa nestotožnil ani s rozhodnutím súdu o náhrade trov konania, lebo ak by súd vec správne posúdil, návrh žalobcu by zamietol a žalovaného by nezaviazal na náhradu trov konania. Nesúhlasil s rozhodnutím, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 €, a to z dôvodu nepreskúmateľnosti a mal za to, že ide o predčasné rozhodnutie, keďže nie je jednoznačne preukázané, že by žalobca uplatňoval ochranu práva zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ je nútený kedykoľvek v čase platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo svojej mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly, a teda ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník preto tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Z tohto dôvodu moc nad jeho majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie jeho majetku, a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnenie v rozpore s kolíznymi ustanoveniami zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je teda zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca bol už v čase vzniku úverovej zmluvy nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Je nesporné, že vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať ako nekalú. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 72,92 € bez DPH (odmena za písomné vyjadrenie v sume 64,53 € a paušálna náhrada hotových výdavkov 8,39 €) na účet právnej zástupkyne JUDr. Moniky Marjanovič, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 24.3.2016 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

Súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a vykonané dôkazy správne vyhodnotil vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý aj správne právne posúdil podľa relevantných ustanovení právnych predpisov. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi dôvodmi napadnutého rozsudku, a to po skutkovej ako aj právnej stránke, na ktoré v celom rozsahu v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k správne právnomu záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá tvorí súčasť VPPÚ a bola uzavretá medzi účastníkmi dňa 21.9.2012 za účelom zabezpečenia uspokojenia pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy č. 704501217. Dohoda o zrážkach zo mzdy je súčasťou štandardných zmluvných podmienok v rámci formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán

vzniknutých na základe zmluvy v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o zmluvnú podmienku neprijateľnú, uzavretú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a s právom Európskej únie (Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), i ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ, ktorú zákon sankcionuje neplatnosťou, a preto žalobca ako spotrebiteľ ňou nie je viazaný (§ 39, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Skutočnosti a námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov a svojej obrany, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových a právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie založené. Na zdôraznenie vecnej správnosti preskúmaného rozsudku i k odvolacím námietkam žalovaného možno doplniť, že v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ). Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a pod.). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (napr. rozsudky Oceáno Group Editorial a Salvat Editores C- 240/98 až C-244/98, Elisa Maria Mostaza Claro C-168/05, Pannon GSM Zrt. C- 243/08 a vec Asturcom C- 40/08 a ďalšie), v ktorej sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené (navrhnuté) vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah, a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán článok 6 ods. 1 smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza systém ochrany zavedený smernicou, pritom odôvodňujú povinnosť vnútroštátneho súdu ex offio (z úradnej moci) posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, a taktiež povinnosť súdu zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS).

Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohodu o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľnú (nekalú) zmluvnú podmienku v úverovej zmluve uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne mal postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na všetky zákonné kritériá súd správne považoval úverovú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi dňa 21.9.2012 za zmluvu spotrebiteľskú (o spotrebiteľskom úvere), a uplatnený nárok v právnom vzťahu založenom touto zmluvou správne posúdil podľa relevantných právnych noriem v oblasti spotrebiteľského práva.

Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovaného z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytuje žalovanému ako veriteľovi priamo právny priestor pre postihnutie majetku žalobcu, a to vymáhaním okrem (nad rámec) dlžnej sumy istiny úveru a zákonných nárokov (príslušenstva) - aj tých plnení v jeho prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v spotrebiteľskej zmluve, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v § 551 Občianskeho zákonníka sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka (jeho zamestnávateľovi), keď na jej základe sa

pohľadávka veriteľa postupne uspokojuje vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka, ktoré zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi, a to až do úplného zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pričom nie je vylúčené, že takto by platiteľ mzdy dlžníka mohol realizovať (zraziť z jeho mzdy) aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalkej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po (ex offa) preskúmaní súdom, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

So zreteľom na uvedené neobstojí obrana žalovaného a jeho námietky uvedené v odvolaní, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.9.2012 ako neprijateľnú, a tým aj absolútne neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, a preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku o veci samej, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. Žalobca mal plný úspech v odvolacom konaní, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúcich z odmeny jeho advokátky za vyjadrenie k odvolaniu z 5.5.2015 vo výške 64,53 € a paušálnej náhrady hotových výdavkov 8,39 € podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, spolu náhrada trov odvolacieho konania vo výške vo výške 72,92 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť JUDr. Monike Marjanovič, advokátke, v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.